

51. — Եկուր ուրեմ մեզի, զու որ աշխարհն ազատեցիր կրկին գերութենէ, ո՛վ զուստր երկնից. եկուր օգնէ այս տկար մահկանացուաց, իրենց զաւակները քու բազկաց վրայ առ, ո՛վ սուրբ կրօնք. այն զաւակները՝ զորս զու կը սիրես մօր մը նման, այն զաւակներն՝ որ քու դիմացդ իրենց անմեղ սիրտերը կը բռնան, և որ քեզմէ միայն կրնան ընդունիլ անմահ կենաց ճշմարտութիւնը։ Դիր զանոնք քու ստեանցդ մօտ, թող ըմպեն առատօրէն երկնային հեղուկը, որ կը բողբոջեցնէ ամէն առաքինութիւնները, սրնանին անով, քու խնամամտ վերարկութիւններէ անմահ, իրենց հոգին և մարմինը քու երկնային զօրութեամբդ զարգանան. և այս սերունդը, ցարդ երկիրս զարգալող սերունդօց գեղեցկագոյնը, ըլլայ երջանիկ, մեծ և ազատ, որիւց Աստուծոյ ազատութեամբ։

Լալան

52. — Պէտք է որ մանկութիւնը քրիստոնէական սկզբունքներով կրթուի. և այն ատեն միայն հայրենիքը պիտի առնու այն դիւքը՝ զոր պէտք չէր երբեք կորսնցընել։ Հայրենիք՝ զու, ես, մենք ենք։ Լաւագոյն ըլլանք և հայրենիքը լաւագոյն կ'ըլլայ։ Հայրենեաց կառարելութիւնը մեր խրաքանչիւրին կառարելութենէ կը կախուի։

Լ. Հիւմբեր

53. Ներկայիս կը գտնուին երիտասարդներ՝ որոնք ամէն ինչ գիտեն. պատմութիւն, աշխարհագրութիւն, բուսաբանութիւն, շափարերութիւն. ամէն գիտութեանց վրայ անդեկութիւն ունին, և սակայն փրկութեան անհրաժեշտ ճշմարտութիւնները կ'անգիտանան։ Նոյն բանը կրնամ ըսել բազում օրիորդաց համար, որոնք ըստ նոր ձեռնարկած գաստարակութիւնն առած են։ Եւրաժաւութիւն, երգ, պար, ուրուագծութիւն, լիզուներ, այս ամէնն անոնց ծանօթ են. սակայն զգուշանալի է անոնց քրիստոնէականի ամենէն պարզ բաները հարցընելու, զիրենք իրենց ազգիտութեան վրայ չամբողջեցնելու համար։ և և և Հաւատոյ դէմ փոքր առաքելութիւն մը, կեղծուպատիր իմաստականութիւն մը, եթէ ոչ մոլորեցընելու՝ գէթ զիրենք գեղեցիկ կարող են։ Այս տգիտաւ

թիւնն օր ըստ օրէ տարածուելով, սխալ սկըզբունքներու անաւոր զօրութիւն կու տայ՝ միաբերը զրաւելու և սրտերը ապականելու։

Ֆրանգոյ

54. — Այն օրը՝ յորում իմացականութիւնն, որ մարդկութեան կենանքն է, քրիստոնէութեան կենսական սկզբանը իւր ապահարգանք տայ, նոյն օրը քաղաքակրթութեան ոտոյց և արմատական անկումը պիտի սկսի։

Էյաստգոն

Կ Ա Ր Ե Ի Ո Ր Ո Ւ Ղ Ղ Ե Լ Ի Ք

Սեպտեմբեր ամսութեան մէջ խալաթ փաշային կենսաբանութիւնը հրատարակելէն յետոյ, բարձրապատիւ փաշային կողմանէ ազգեկաւ երկու անձնութեանց նկատմամբ, զորոնք կը փութանք ուղղելու, ինչպէս որ կը փափագի նորին վսեմութիւնն, որ կը վկայէ թէ՝ Արեւստեղծի ուղղափառաց եկեղեցին շինելու նպատակը և շարժելը մի միայն Աստուծոյ փառքն եղած է, և նոյնպէս հայ կաթողիկէ հասարակութեան օգուտը, և ոչ ուրիշ ո՛ր և է յորդոր։

Երկրորդ, շքանշանը բերել տուողն հայ կաթողիկէ հասարակութիւնը չէ եղած, այլ նոյն հասարակութեան կողմանէ՝ Արհիպսկոպոսի գեր. Աբշէհիրեան վիճակաւոր եպիսկոպոսն՝ Պատրիարքին ձեռք ստացել է տէրութիւնէն խալաթ փաշային համար Միւրմուրան աստիճանը և Օսմանիէ երկրորդ կարգի շքանշանը. ինչպէս նաև Նասրի Պէյին համար Սանիէ աստիճանը, երրորդ կարգի շքանշանով։

